

Příloha č.1. Překlad latinské autobiografie.

[s.1.]

V Kalhorstu, oblast Mecklenburg-Šverin, když mi bylo deset let, k Vánocům roku 1832 jsem jako dárek předložil svému otci esej ve špatné latině o nejnezapomenutelnějších událostech Trojské války, a o různých dobrodružstvích Odyssea a Agamemnona, ve kterých se zmítali; byl jsem velmi daleko od toho, abych si pomyslel, že o třicet šest let později navrhnu knihu se stejným tématem, když jsem měl to štěstí vidět na vlastní oči dějiště války a rodiště hrdinů, jejichž jména Homér zvčnil ve svých básních.

Když jsem poprvé ovládl svou řeč, můj otec mi vyprávěl o velkých činech homérských hrdinů. Miloval jsem tyto příběhy, zaujaly mě, rozpálily mou mysl. První dojmy, které dítě získá jako kojeneček, zanechávají hlubokou stopu a zůstanou v něm po celý život. Ačkoli ve vztahu ke mně to bylo myšleno tak, abych si, když mi bylo čtrnáct let, připomněl v E. Ludvíkovi Holtzově obchodě s potravinami v malém městečku Fürstenbergu v Mecklenburgu, kde jsem tvrdě pracoval, tyto události a abych chránil lásku k antice, kterou jsem měl už od dětství. Bylo to v malém krámku, kde jsem pět a půl roku pracoval nejprve s panem Holtzem a poté s jeho nástupcem, vynikajícím panem Hückstedtem. Mými povinnostmi byl maloobchodní prodej sledů, másla, mléka, soli, bramborové pálenky atd. Vždy jsem přicházel do kontaktu pouze s lidmi z nižší třídy. Pracoval jsem od páté hodiny ráno do jedenácté hodiny večerní,...

[s.2.]

...výsledkem bylo, že mi těch pár věcí, které jsem se jako kluk naučil, rychle zmizely z paměti, ale touha učit se nevyprchala, chuť učit se jsem rozhodně neztratil. A dokud budu žít, budu si vzpomínat na ten den, jak jednoho večera přišel do krámu opilý mlynářský učeň. Byl synem evangelického kněze, narodil se ve vesnici poblíž města Teterow a téměř dokončil studium na gymnáziu, ale byl vyloučen kvůli špatnému chování. Otec ho za trest dal za učně mlynáři. Mladý muž, nespokojený se svým údělem, podlehl pití, ale ani tato neřest mu nedovolila zapomenout na Homéra, protože mi přednesl téměř sto veršů, což je pozoruhodný počet. Přestože jsem nerozuměl ani slovo, sladkost znějícího jazyka udělala na mě velký dojem, takže jsem proléval hořké slzy nad svým ubohým osudem. Třikrát jsem mu přikazoval opakovat tyto božské verše a třikrát jsem mu podal alkohol jako odměnu, kterou jsem zaplatil za vlastní groše, ze kterých se skládalo všechno moje bohatství. Od té chvíle jsem se nepřetržitě modlil k Bohu, aby mi dal milost, abych se jednoho dne naučil řecky.

Ale nesvítala mi žádná naděje, že bych mohl vybřednout ze smutného a skromného stavu, ve kterém jsem žil. Zachránil mě však zázrak. Při zvedání těžkého sudu se moje hrud' tak vážně poškodila, že mi začalo chrlení krve a nemohl jsem již dále pracovat. V zoufalství jsem se vydal do Hamburku, kde se mi podařilo dostat na palubu lodi směřující do venezuelského přístavu La Guayra. Do Hamburku jsme odjeli 28. listopadu, ale 12. prosince jsme s naší lodí ztroskotali v hrozně bouři na pobřeží ostrova Texel, i když nás potkalo tisíc nebezpečí,...

[s.3.]

...všichni, kdo byli na lodi, se zachránili. Tehdy jsem si říkal, že mým osudem je zůstat v Holandsku, a proto jsem se rozhodl odjet do Amsterdamu, abych vstoupil do armády. Ale nepostupovalo to tak rychle, jak jsem doufal. Po zakoupení oblečení za pár guldenů, které se mi podařilo dát dohromady na ostrově Texel, peníze došly. Trpěl jsem extrémním nedostatkem, předstíral jsem nemoc, abych byl převezen do nemocnice. Z tohoto hrozného stavu mě zachránil čestný lodní makléř J.F. Wendt z Hamburku, který mi, když zjistil můj smutný stav, poslal malý dar, který pro mě vybral. Zároveň mě doporučil vynikajícímu panu W. Hepnerovi, generálnímu konzulovi Amsterdamské severní konfederace, který mi zajistil místo asistenta sekretáře u pana F.C. Quiena.

Na svém novém pracovišti mi bylo svěřeno razítkování směnek a nosil jsem na poštu dopisy a druhé jsem vyzvedával. Toto povolání se mi na začátku líbilo, protože mi dávalo čas přemýšlet o svém zanedbaném vzdělání.

Nejprve jsem se snažil naučit srozumitelně psát a začal jsem studovat moderní jazyky, abych svou situaci zlepšil. Můj roční plat nepřesáhl 800 franků, ale houževnatě jsem se snažil přežít.

Bydlel jsem podkroví bez balkonu za osm franků měsíčně, kde mi v zimě byla zima a v létě jsem se potil; můj oběd se skládal z kaše z žitné mouky a moje večeře nikdy nestála víc než čtyři halíře. Ale nic nevzbuzuje větší nadšení pro vzdělávání, než když se podaří uspět vůči protivenství a objeví se naděje, že se ze své tíživé situace dostaneme.

[s.4.]

Nejprve jsem se s neskutečným zápalem pustil do studia anglického jazyka. Nutnost mi odhalila metodu, která značně usnadňuje studium jazyků. Tato metoda spočívala v tom, že hodně čteme nahlas, nikdy nepřekládáme, každý den si doplňujeme slovní zásobu, píšeme eseje na témata, abychom se uměli vždy vyjádřit k věcem, které nás těší, opravujeme je pod dohledem učitele, pak se je učíme nazpaměť a následujícího dne je doslovně převyprávíme. Moje paměť nebyla dobrá, protože jsem ji od dětství nepoužíval, ale pokaždé jsem využil každý okamžik, abych se něco naučil; nikdy jsem nešel nakupovat nebo s nějakým úkolem

bez sešitu v rukou; nikdy jsem nestál ve frontě bez čtení. Tak jsem si kousek po kousku posílil paměť a podařilo se mi, že jsem se za šest měsíců dokázal důkladně naučit anglicky. Poté jsem svou metodu aplikoval na studium francouzského jazyka, při němž jsem za dobu šesti měsíců překonal několik potíží. Tato vynucená a přehnaná cvičení posílila mou paměť natolik, že studia nizozemštiny, španělštiny, italštiny a portugalštiny se mi zdála snazší, takže mi netrvalo déle než šest týdnů, než jsem se každým z těchto jazyků plynule domluvil. Ale moje horlivost při studiu mě přiměla zanedbát práci úřednickou a začal jsem ji pro sebe považovat za nedůstojnou. Avšak můj zaměstnavatel nebyl ochoten mě povýšit, protože se domníval, že člověk, který není schopen pracovat jako úředník v kanceláři, nemůže plnit náročnější povinnosti, naopak by měl být zcela vyloučen.

Ale na přímlovu mých upřímných přátel L. Stollia Mannheimensi a Balauflo Bremensi jsem úspěšně získal místo kancelářského kurýra a účetního u B.H. Schrödera a jeho spolupracovníků v Amsterdamu, najali mě za honorář 1200...

[s.5.]

...franků; a když viděli moji horlivost, zvýšili mi plat na 2000 franků, aby podnítili a povzbudili mé nadšení. Touto štědrostí, za niž budu vždy vděčný, jsem se stal zakladatelem svého jmění. Poté jsem uvěřil, že se znalostmi ruského jazyka se budu lépe hodit pro podnikání, a proto jsem se ho chtěl urychleně naučit. Ale ukázalo se, že to není tak jednoduché: v ruských knihách jsem našel starou gramatiku, slovník a špatný překlad Telemacha. Přes všechna moje hledání jsem nenašel učitele ruštiny, protože v Amsterdamu nebyl nikdo, kdo by rozuměl byť jen slovo rusky. Ruštinu jsem začal studovat sám a s pomocí gramatiky jsem se za pár dní naučil ruská písmena a jejich výslovnost. Potom jsem podle své vlastní metody psal eseje v ruštině na témata, která mě zajímají. A protože nebyl nikdo, kdo by mohl opravit moje cvičení, pokusil jsem se zároveň sám o čtení Telemacha nahlas. Myslel jsem si, že největší pokrok udělám, když to budu někomu říkat, když mě někdo bude poslouchat, jak vyprávím o dobrodružstvích Telemacha. Proto jsem si najal chudého Žida za čtyři franky týdně, který musel každý večer přijít a dvě hodiny poslouchat moji ruštinu, které nerozuměl vůbec nic, ani slovo.

Vzhledem k tomu, že stropy v Holandsku jsou tenké, skládají se z jedné vrstvy desek, slyšeli mě až v prvním patře, když jsem mluvil ze třetího. Moje hlasité převyprávění rušilo ostatní nájemníky, stěžovali si majiteli a já jsem se během studia ruského jazyka musel dvakrát stěhovat. Ale tyto potíže nezmenšily můj zápal, takže po uplynutí tří týdnů jsem napsal svůj první dopis v ruštině ruskému...

[s.6.]

...agentovi do Londýna, v té době už jsem byl schopen vést ruskou konverzaci s ruskými obchodníky, kteří přijeli do Amsterodamu na aukci indiga.

Když jsem dokončil studium ruštiny, začal jsem se vážně věnovat památkám těch jazyků, které jsem znal.

Začátkem roku 1846 mě moji vážení zaměstnavatelé poslali jako agenta do Petrohradu a o rok později jsem založil vlastní obchodní dům; ale během prvních osmi nebo devíti let, kdy jsem žil v Rusku, jsem byl tak značně přepracovaný, že jsem se nemohl věnovat studiu jazyků, a teprve v roce 1854 mi už nic nebránilo v tom, abych se naučil švédštinu a polštinu.

Jakkoli jsem byl fascinován touhou naučit se řečtinu, neodvážil jsem se ji studovat, dokud jsem nezískal určité jmění, protože jsem se obával, aby mě tento jazyk příliš neuspokojil a neodváděl mě od obchodu. Když jsem však již nemohl odolávat touze učit se tento jazyk, v lednu 1856 jsem se do toho statečně pustil, nejprve to bylo s N. Pappadakisem a poté s panem Th. Vimposem z Athén, přičemž jsem stále pokračoval svou metodou. Nestrávil jsem déle než šest týdnů překonáváním obtíží novořeckého jazyka, a poté jsem se věnoval studiu starého jazyka, a za tři měsíce jsem se naučil dost na to, že jsem byl schopen porozumět některým ze starověkých spisovatelů, zejména Homérovi, jehož jsem četl s nadšením opakovaně. Poté jsem dva roky studoval výhradně starořeckou literaturu, prostudoval jsem v té době téměř všechny starověké autory a opakovaně Iliadu a Odysseu.

V roce 1858 jsem se vydal do Švédska, Dánska, Německa, Itálie a Egypta, kam jsem se později vrátil do své cesty podél Nilu až k druhým největším monumentům v Núbii. Využil jsem této příležitosti, abych se naučil arabsky, poté jsem se toulal káhirskou pouští do Jeruzaléma, navštívil jsem Peru, prošel celou...

[s.7.]

...Sýrii a získal jsem tak docela dost praxe v arabštině, abych si ji později mohl prohloubit v Petrohradě. Když jsem opustil Sýrii, navštívil jsem v létě 1859 Athény a chystal se odjet na ostrov Ithaka. Protože jsem ale onemocněl, musel jsem se vrátit do Petrohradu.

Nebe dopřálo mým obchodním záležitostem podivuhodnou míru úspěchu, takže na konci roku 1863 jsem zjistil, že jsem vlastníkem jmění, o kterém se mé ctižádosti ani nesnilo. Obchodování jsem pak vzdal, abych měl příležitost věnovat se výzkumu, který mě lákal ze všeho nejvíc.

V roce 1864 jsem byl na cestě do vlasti Odyssea a do Trójské pláně, dostal jsem se do Indie, Číny, Japonska a procestoval jsem celý svět. Strávil jsem na této cestě dva roky a po

návratu v roce 1866 jsem se usadil v Paříži, abych se po zbytek života věnoval studiu literatury, zejména archeologie, tedy vědy, která mě nejvíce fascinovala.

Konečně jsem si mohl splnit životní sen a mohl jsem v klidu navštívit divadlo událostí, které mě tolik zajímaly, zemi hrdinů, jejichž dobrodružství mě jako kluka tolik fascinovala a těšila. Loni v létě jsem postupně navštívil místa, která jsou v poetické paměti starověku stále živá.

Neměl jsem ale ambice publikovat svou práci, jež by opakovala chyby téměř všech archeologů-cestovatelů o stájích Homérovy Ithaky, usedlostech Eumea, ostrově Asteris, starověké Tróji, mohylách Baticei a Aesyeta, hrobky Hektora atd.

Což je důležitější, kromě toho, v co doufám, že vyvrátím falešné názory,...

[s.8.]

...které považuji za mylné, a rád bych v intelektuální francouzské veřejnosti rozšířil touhu po krásných a ušlechtilých studiích, která mi dodávala odvahu v těžkých životních zkouškách a která budou naplňovat můj volný čas až do konce mých dnů.

Napsano v Paříži, 11. března: 1869

H. Schliemann.

Příloha č. 2: Krátká chronologie některých událostí v životě Heinricha Schliemanna.

Periodizace označuje hlavní data událostí v životě Heinricha Schliemanna a je sestavena jako pomůcka k této práci, proto zde nejsou uvedena všechna data. Kompletnější verzi spolu s alternativními chronologiemi lze nalézt u Tobiasa Mühlenbrucha *Heinrich Schliemann: Ein Itinerar*. Chronologie a data uvedená v této konkrétní periodizaci částečně vycházejí z dat z osobních deníků, dopisů a autobiografií Heinricha Schliemanna. Podotýkám, že když byl Schliemann na území Ruské říše dlouhou dobu, datoval s největší pravděpodobností své poznámky podle juliánského kalendáře. Přesto zůstává nevyřešeným problémem otázka převodu některých dat z juliánského do gregoriánského kalendáře a také některých dopisů.

6. ledna 1822, Neubukow, velkovévodství (Grhzm.) Mecklenburg-Schwerin, Německý spolek (Deutscher Bund): den narození Johanna Ludwiga Heinricha Juliusa Schliemanna.

květen 1823: celá rodina Schliemannových se přestěhovala do Ankershagenu.

22. března 1831: smrt matky a propuštění otce kvůli zpronevěře církevních peněz a milostnému skandálu se služebnou. V roce 1838 se Ernst Schliemann oženil se služebnou, s níž bude mít další dvě děti.

konec roku 1831 – začátek 1832, 1833: Heinrich se přestěhoval do Kalkhorstu v Mecklenburgu ke svému strýci Friedrichu Schliemannovi, kde se s pomocí vychovatele Karla Andrese pokusil zaplnit mezery ve znalostech a nastoupil do školy. Poté byl přeřazen na gymnázium.

jaro (po Velikonocích) 1836, Fürstenberg: Schliemann pracuje v dílně pro E. L. Holtze, poté po jeho smrti pro T. Hückstädta ve stejném obchodě.

konec prosince 1841, Amsterdam, Nizozemsko: Schliemann pracuje jako kurýr pro Hoyack & Co.

1. března 1844, Amsterdam: Heinrich je najat rodinnou firmou Schröder & Co.

leden–únor 1846: jako zástupce společnosti Schröder & Co přijíždí Schliemann do Petrohradu, Ruské impérium.

září – prosinec 1846: Schliemannova první evropská plavba: obchodní a „vzdělávací“:
Moskva - Saint Petersburg - Kronštadt - Lübeck - Hamburg - Bremen - Amsterdam - Rotterdam - London - Liverpool - Manchester - Birmingham - Windsor castle - London - Brighton - Dieppe - Le Havre - Rouen - Paris - Versailles - Paris - Brüssel - Antwerpen - Köln - Koblenz - Düsseldorf - Krefeld - Amsterdam - Hamburg - Berlin - Saint Petersburg.

prosinec 1846 – březen 1850, Rusko: během tohoto období Schliemann podnikne šest služebních cest z Petrohradu do Moskvy a jednou do Oděsy.

S největší pravděpodobností Heinrich vstoupil na území Ruské říše 11. února.

15. února 1847 se Schliemann oficiálně stal poddaným Ruské říše.

březen – květen 1850: druhá evropská cesta Heinricha Schliemanna:
Moskva - Kowno (Kaunas) - Gumbinnen (Gusew) - Königsberg (Kalinigrad) - Berlin - Amsterdam - London - Edinburgh - Glasgow - Greenock - Liverpool - Chester - Bangor - London - Le Havre - Paris - Amsterdam - Hamburg - Lübeck - Saint Petersburg.

prosinec 1850 – únor 1851: Schliemannova první cesta do Severní Ameriky.

únor – květen 1851: Schliemannova cesta po Severní Americe a Panamské šíji:
New York - Philadelphia - Baltimore - Washington - Baltimore - Philadelphia - New York - Chagres - Panama - Gatun - Gorgona (Nueva Gorgona) - Panama - Acapulco, Estados Unidos Mexicanos - San Diego - San Francisco - Sacramento - Nevada City - Sacramento - San Francisco

květen 1852: konec osobní zlaté horečky Heinricha Schliemanna. Schliemann opouští tichomořské břehy Severní Ameriky a je v New Yorku nebo Londýně – není zcela ujasněno.

12./24. květen – srpen 1852: Schliemann se pomalu vrací do Ruska přes Francii a Německo.

říjen 1852, Petrohrad: svatba Heinricha Schliemanna s Kateřinou Lyžinou.

konec srpna - začátek října 1854: Kovno - Koenigsberg - Berlín - Amsterdam - Londýn - Drážďany - Lipsko - Memel - Petersburg.

16. září 1855: narodil se prvorozený syn Sergej.

listopad 1858 – říjen 1859: cesta po Evropě a Blízkém východě: Švédsko - Dánsko - Německo - Itálie - Egypt - Jeruzalém - Jordánsko - Sýrie - Smyrna - Kyklady - Athény.

12. ledna 1859: narodila se nejstarší dcera Natalia.

21. července 1861: narodila se druhá dcera Naděžda.

duben 1864 – prosinec 1865/leden 1866: cestování po celém světě.

leden – únor 1866: Schliemann si volí za své trvalé bydliště Paříž, navštěvuje placené přednášky na Sorbonně.

březen 1866: Schliemann se vrací do Ruska, ale brzy je opět na cestách – jede se léčit do Samary a poté se přes Taganrog a Oděsu vrací do Paříže.

1867: vydání Schliemannovy první knihy: *La Chine et le Japon au temps présent*

duben – prosinec 1868: Schliemann cestuje po italských antických místech: Řím, Pompeje; poté navštíví několik ostrovů – řecká pevninská města – Konstantinopol – několik tureckých míst – Bunarbashi - přes Dardanely se vrací do Paříže.

1869: Schliemannova čtvrtá cesta do Ameriky.

Duben–květen: Schliemann si v Indianapolis koupil americké občanství a rozvedl se s Kateřinou Schliemannovou.

23. září: Heinrich se oženil se Sophií Engastromenou a natrvalo se stěhuje do Athén.

Druhá kniha: *Ithaque, le Peloponnese, Troie: Recherches archeologiques.*

1871

14. května: narodila se třetí dcera Andromacha.

Září–listopad: první vykopávky v Hisarliku.

14. června 1873: nalezen tzv. Priamův poklad.

1874: třetí kniha: *Trojanische Alterthümer: Bericht über die Ausgrabungen in Troja.*

1875: vykopávky na Sicílii.

1876: vykopávky v Mykénách

16. března 1878: narodil se druhý syn Agamemnon.

Čtvrtá kniha: *Mycenae: a narrative of researches and discoveries of Mycenae and Tiryns.*

1880: vykopávky v Orchomenu.

1881: Schliemann se stal čestným občanem Berlína.

Pátá kniha: *Orchomenos: Bericht über meine Ausgrabungen im böotischen Orchomenos.*

Šestá kniha: *Reise in der Troas in Mai 1881.*

Sedmá kniha: *Ilios: The City and Country of the Trojans: the Results of Researches.*

1884: vykopávky v Nauplionu a Tiryns.

Osmá kniha: *Troja: Ergebnisse meiner neuesten Ausgrabungen auf der Baustelle von Troja, in den Heldengräbern, Bunarbaschi und anderen Orten der Troas im Jahre 1882.*

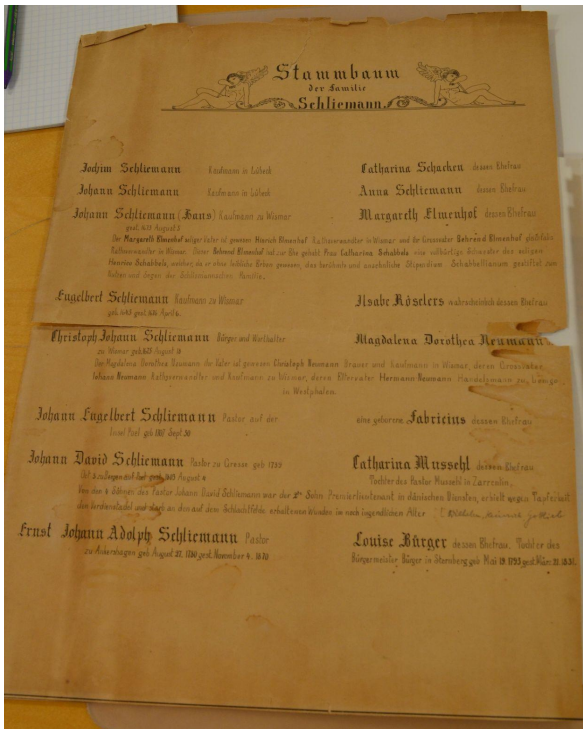
1886: vykopávky v Orchomenu. Cestování po Egyptu s Virchovem.

Devátá kniha: *Tiryns der prähistorische palast der könige von Tiryns, ergebnisse der neuesten ausgrabungen.*

26. prosince 1890, Neapol: Heinrich Schliemann zemřel.

Kniha desátá, vydaná posmrtně: *Bericht über die Ausgrabungen in Troja im Jahre 1890.*

Příloha č.3. Rodina a potomci Heinricha Schliemanna.

Rodokmen.¹

Ernst a Louise (?) Schliemann se dvěma svými dětmi - Schwerin²

Otec: Ernest Johann Adolf Schliemann: 27.8.1780 - 4.11.1870.

Matka: Louise Tereza Sophia Schliemann - rozená Bürger: 19.5.1793 - 21.3.1831.

Bratři a sestry následovně:

Eliza, Dorothea, Wilhelmina a Louise;

Údajně první starší bratr jménem Heinrich zemřel v dětství před narozením nebo bezprostředně před ním; Johann Ludwig Heinrich Julius mohl být pojmenován po zesnulém starším bratrovi;

¹ The Gennadius Library, Heinrich Schliemann Papers, Other Family Papers: Series A: Original Family Documents, box 1, folder 1.1, doc.№ 1. Osobní foto.

² The Gennadius Library, Heinrich Schliemann Papers, Series J: Photographs, 21. Ernst and Louise (?) Schliemann with two of their children-Schwerin.

Mladší bratr Ludwig - zemřel na tyfus v Sacramentu, 1850;

Nejmladší bratr Paul - spáchal sebevraždu v roce 1851.

A další dvě děti, nevlastní sourozenci, z druhého manželství Ernesta Schliemanna se služebnou; datum narození a pohlaví potomků je z dochovaných materiálů obtížné určit.

I. První manželka - Kateřina Petrovna Schliemann, rozená Lyžina.

7. září 1826 - 1896, byla pohřbena na Volkovském hřbitově³, Sankt-Petěrburg, Rusko, vedle své dcery Natálie. Oba hroby jsou se ztratily.

1) Sergej Andrejevič (Ruská varianta jména Heinrich) Schliemann.

16. září 1855, Sankt-Petěrburg - zemřel přibližně po roce 1934 v naprosté chudobě v Leningradu, místo pohřbu není známo.

Studoval na gymnáziu v Petrohradě, poté na Galasanově College v Kyjevě. V

roce 1875 vstoupil na Fakultu přírodních věd Moskevské univerzity, poté přestoupil na Právnickou fakultu, kterou ukončil v roce 1881. Od roku 1882 zastával malé administrativní pozice v Kyjevě, Lucku a městě Gorochov. Od roku 1885 byl jmenován vyšetřovatelem provincie Vilna.

Byl ženatý s Anastasií Georgijevnou Demčenko.

1860(?) - přibližně po r. 1920.

Syn Andrej: 1890-1920.

Voják Rudé armády, zemřel během Občanské války 1917-1922.

Nejsou žádní další potomci.⁴

Kateřina a Sergej, Nataša a Naděžda.⁵

2) Natálie (Andrejevna) Schliemann.

12. ledna 1859, Sankt-Petěrburg - 28. listopadu 1869. Byla pohřbena na Volkovském hřbitově⁶ vedle své matky.

³ GAVRILOV, A.K. *Peterburg v sud'bě Genriha Šlimana*, s. 85.

⁴ BOGDANOV, Igor. *Dolgaja doroga v Troju. Genrih Šliman v Peterburge*, s.163-178.

⁵ VANDENBERG, Philipp. *Trojský poklad*. Praha: nakladatelství Alpress, s.r.o., Frýdek-Místek, 2009.

⁶ GAVRILOV, A.K. *Peterburg v sud'bě Genriha Šlimana*, s. 85.

3) Naděžda (Andrejevna) (Schliemann) Andrusová.

⁷ 21. července 1861, Petrodvorec - 1935, Lausanne.

Nataša studovala na gymnáziích v Petrohradě a Kyjevě. Poté v r.1879 vystudovala 1. Alferovovo ženské gymnázium v Moskvě, a mezi 1880-1885 Vyšší ženské kurzy v Petrohradě - přírodní oddělení, směr chemie. Plynule ovládala němčinu, francouzštinu a italštinu.

Provдалa se za Nikolaje Ivanoviče Andrusova: 1861, Oděsa - 1924, Olšanské hřbitovy, pravoslavná část, Praha.

Předpokládá se⁸, že příjmení Andrusov (původní příjmení Andrews) pocházelo ze Skandinávie a příslušníci tohoto příjmení emigrovali do Ruska v 18.

století.

Nikolaj Ivanovič Andrusov byl geolog, paleontolog, člen Ruské akademie věd, působil na Univerzitě Karlově.

V roce 1920 uprchli Andrusové přes Sevastopol a Konstantinopol do Paříže. V roce 1922 se rodina přestěhovala do Prahy.

Děti Naděždy Andrusové⁹:

- 1) Leonid Nikolaevič: 1891, Oděsa - září/říjen? 1919, zemřel poblíž Archangelska v Občanské válce 1917-1922. Zoolog, spolu se svým otcem prozkoumal faunu Černého moře.
- 2) Věra Nikolajevna (Andrusová) Somova: 1. března 1893, Vídeň - 1975, Československo.

V r.1924 provдалa se za stavebního inženýra P.A. Somova: 1892-1979.

⁷ The Gennadius Library, Heinrich Schliemann Papers, Other Family Papers: Series A: Original Family Documents, box 1, folder 6, 1.2, doc.№ 2. Nadezhda Genrichovna Schliemann, St.Petersburg, 1887?. Osobní foto.

⁸ BOGDANOV, Igor. *Genrih Šliman: Toržestvo mifa*, s.299; EJNIOR, O.L. *Andrusov Nikolaj Ivanovič*. Kijev: 1990

⁹ ANDRUSOVA-VLČEKOVA, Galina. Heinrich Schliemann a jeho Ruski potomkovia. *Genealogicko-heraldický hlas* 1993, ročník III., 1., s.3-17

Dcera (vnučka Naděždy) - Irina Somova: 1925-1979. Byla dvakrát
vdaná: 1- 1921-? architekt Jan Skolánek; 2- 1923-? Josef Pavlík.

Děti Iriny:

- Helena: 1949, provdala se za Vlastimila Viskočaki (1948).
- Natálie: 1952, provdala se za Hikmata al-Hakima (1945).
- Vladimír: 1953, ženatý s Hannou Ptáčkovou.

Vnoučata Iriny (není známo z jakých manželství):

- Vlastimil: 1977.
- Naděžda: 1980.

3) Vadim: 1895, Sankt-Petěrburg - 1975, Paříž.

V 1915 byl mobilizován a sloužil u Pavlovského pluku. Od 1922 až do
své smrti žil v Paříži. Studoval u sochaře Emila Antoina Bourdella, byl
sochař, keramik, tvůrce basreliéfů. Prototyp postavy ze Solženicynova
románu 17. března.

Byl třikrát ženatý: 1- Kat'a Metel'nikova, 2- Eugenie Gluckmann, 3-
Élisabeth Germain (1914-1962)

Syn od Élisabeth - Patrice: 1942-?

Patrice byl ženatý s Catherine Dupouy: 1942-?

Děti (vnoučata Vadima): Nathalie (1976) a Vadim (1978)

4) Dimitrij Nikolajevič Andrusov: 26. října (7. listopadu) 1897, Jurjev
(dnes Tartu, Estonsko) - 1. dubna 1976, Bratislava.

Akademik Slovenské akademie věd, profesor, geolog.

První manželka: Valentina Alschwangova (1869-1989).

Druhá manželka: Vanda Kollárová (1921-?).

Děti od Valentiny:

1) Galina (Dmitrijevna) Andrusovová-Vlčeková.

1928-?, byla dvakrát vdaná.

První manžel: Martin Halahyj.

Děti Galiny a Martina (vnoučata Dmitria Andrusova):

- Alexandr (1956); ženatý s Mariou Minčíkovou (1958)

Děti (vnoučata Galiny):

- Tereza (1984)

- Katarina (1985)

- Juraj (1961)

Druhý manžel: Ladislav Vlček (1920-1984), Slovensko.

2) Nina (1933-?);

3) Dcera od Vandy - Tatiana (1954-?), manžel František Burian.

Děti:

- Marek (1977)

- Jiří (1981)

5) Marianna: 13. října 1899, Jurjev (dnes Tartu, Estonsko) - 1979, Paříž. Vystudovala filologickou fakultu Sorbonny. Byla provdána za Nikolaje Nikolajeviče Afanasieva: 1893-1966, profesora na pařížské pravoslavně-filologické fakultě.

Děti: Anatol (1930-?), oženil se s Geneviévou Michau (1933-?)

Vnoučata Marianny: Nicolas (1966), Anne-Claire (1968), Damien (1969), Beatrice (1971).

II. Druhá manželka - Sophia Schliemann, rozená Engastroménou.

12. ledna 1852, Athény - 27. října 1932, Athény.

Dcera řeckého obchodníka Georgiose (nebo Konstantina) Engastroménos a Viktorii, rozená Geladaki, netečka biskupa z Mantiny a profesora Aténské Univerzity Theokleta Vimposa.

1) Andromacha (Schliemann) Melas.

14. května 1871-1962.

Provdala se za Leona Melose: 1872-1905, právník a diplomat.

10

11

Děti Andromahy:

- 1) Michael: 1893-1924 - bezdětný.
- 2) Alex: 1897-1969 - adoptovaná dcera.
- 3) Leon: 1899-1964 - bezdětný.

2) Agamemnon Schliemann.

¹² 16. března 1878-1954, Paříž.

Diplomat.

Byl dvakrát ženatý, bezdětný.

¹⁰ The Gennadius Library, Heinrich Schliemann Papers, Series J: Photographs, 9. Andromache-Athens, 1888-A (17 years old).

¹¹ The Gennadius Library, Heinrich Schliemann Papers, Series J: Photographs, 19. Sophia with grandsons, Alex [L] and Michael [R] Melas-Athens.

¹² The Gennadius Library, Heinrich Schliemann Papers, Series J: Photographs, 24. Agamemnon Schliemann-Paris

Obrazová příloha.

Obr.1. Heinrich-Breslau.

Obr.2. Andromache [L] and Sophia [R]
-Schwanenplatz.

Obr.3. Agamemnon and Sophia
-Baden Baden (39 years old).

Obr.4. Heinrich with scholars at Troy.
(Voják), Rudolf Virchow, Wilhelm Grempler, Ghalil Bey, H.Schliemann, Edit Calvert, W. Dörpfeld,
Mme Babin, Charles Babin, Friedrich von Duhn, Karl Humann.
Frank Calvert, Hamdy Bey, Charles Waldstein. 1890.

Obr.5. Heinrich returning from Mecca (pen by Andromache?).

Obr.6. Two men, Syria, 19th century.

Obr.7. Dans le village de Ghazir, Liban.

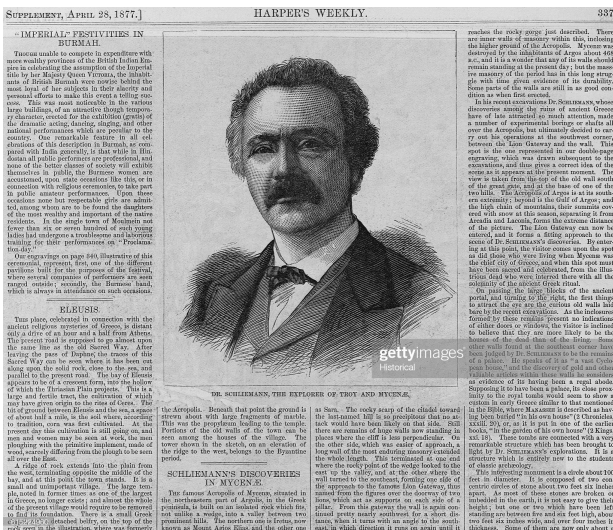
Obr.8. The holy caravan in the Şem. Caravan on its way to Mecca for the Hajj, after leaving Damascus. Soldiers and dignitaries with camel carrying the palanquin (Mahmal), the emblem of the Ottoman sultan.

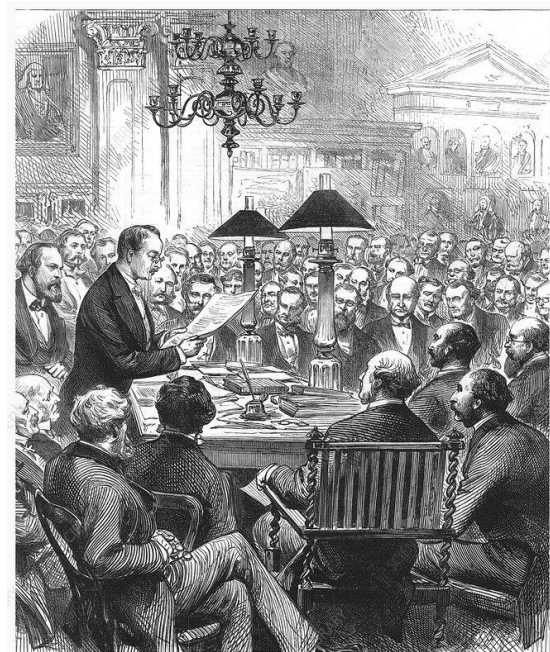
Obr.9. Dr. Heinrich Schliemann, 1880.

Obr.10. Madame Sophie Schliemann, 1877, The Graphic.

Obr.11. Dr. Heinrich Schliemann, the explorer of Troy and Mycenae.

Obr.12. Heinrich Schliemann lecturing in London, 1877, The Illustrated London News.

Gebührne und Getaufte zu Kirchentouren				Gebührne und Getaufte zu Kirchentouren			
Monat und Jahr	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
1787	1788	1789	1790	1791	1792	1793	1794
Jan. 10	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 11	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 12	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 13	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 14	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 15	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 16	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 17	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 18	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 19	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 20	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 21	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 22	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 23	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 24	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 25	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 26	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 27	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 28	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 29	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden
Jan. 30	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden	Mutter	Vater	Stamm des Taufenden

Obr.13. Církevní matrika.

Záznam o Heinrichu Schliemannovi je na samém konci druhé stránky.

Obr.19. Ιλίου Μέλαθρον / Palác Ilion, domov Heinricha Schliemanna v Athénách, nyní Numismatic Museum of Athens, exteriér.

Obr.20. Ιλίου Μέλαθρον / Palác Ilion, domov Heinricha Schliemanna v Athénách, nyní Numismatic Museum of Athens, interiér č.1.

Obr.21. Ιλίου Μέλαθρον / Palác Ilion, domov Heinricha Schliemanna v Athénách, nyní Numismatic Museum of Athens, interiér č.2.

Obr.22. Ιλίου Μέλαθρον / Palác Ilion, domov Heinricha Schliemanna v Aténách, nyní Numismatic Museum of Athens, interiér č.3. Kancelář Heinricha Schliemanna ve 2. patře.

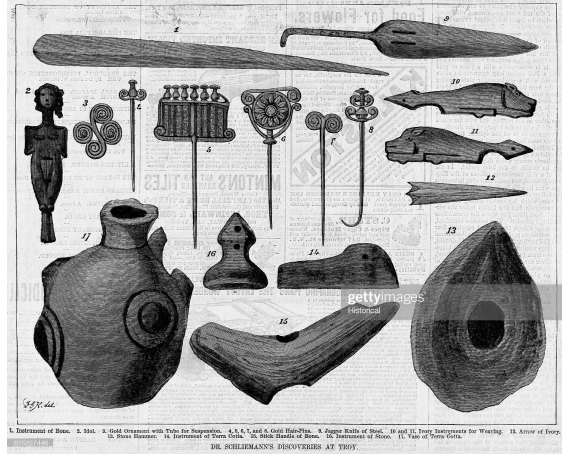
Obr.23. Ιλίου Μέλαθρον / Palác Ilion, domov Heinricha Schliemanna v Aténách, nyní Numismatic Museum of Athens, interiér č.4. Kancelář Heinricha Schliemanna.

Obr.24. Ancient archaeological artefacts, greek. Wood engraving, published in 1880.

Obr.25. Artefacts excavated at Troy, 1880s.

Obr.26. Dr. Heinrich Schliemann's Discoveries at Troy.

Obr.27. Treasure Of Priam, 1874.

Obr.28. Priam's Treasure, a cache of gold and other artefacts discovered by classical archaeologist Heinrich Schliemann (1822-1890)

Obr.29. U.S. mail steamship Atlantic.

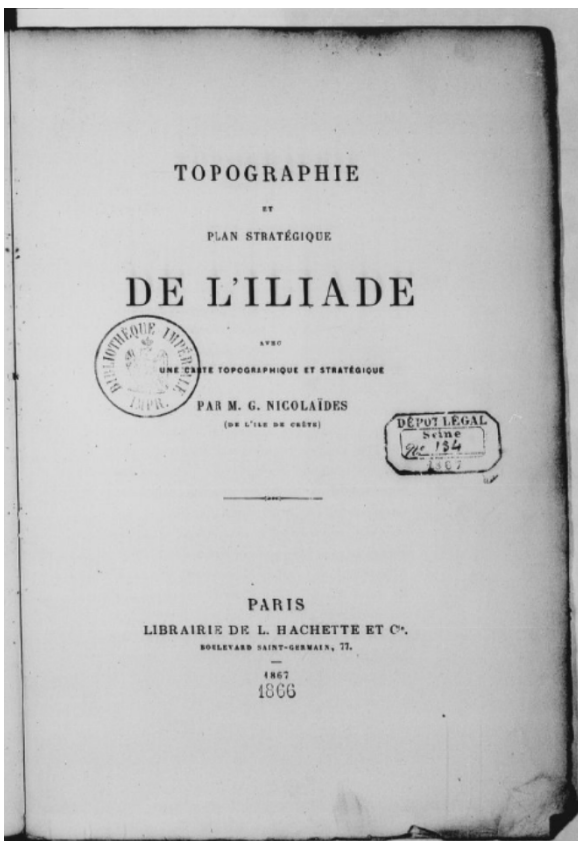
Obr.30. Tumulus of Aesyetes, and Naval Station of the Greeks.

Obr.31. Titulní strana knihy, o které Schliemann tvrdí, že inspirovala jeho hledání Tróje jako dítě.

Obr.32. Ilustrace, o které Schliemann tvrdí, že inspirovala jeho hledání Tróje jako dítě.

Obr.33. Titulní strana.

Obr.34. Schliemannovo mauzoleum, První hřbitov v Athénách.

SEZNAM OBRAZOVÝCH PŘÍLOH.

A) Fotografie z archivů

The Gennadius Library, Heinrich Schliemann Papers

Series J: Photographs

<<https://www.ascsa.edu.gr/index.php/archives/heinrich-schliemann-finding-aid>>

- Heinrich - Breslau. Obr.1.
- Andromache [L] and Sophia [R - Schwanenplatz. Obr.2.
- Agamemnon and Sophia - Baden Baden (39 years old). Obr.3.
- Heinrich with scholars at Troy. Obr.4.
- Heinrich returning from Mecca (pen by Andromache?). Obr.5.

Series D: Personal Documents

- box 1, part 1, folder 1, doc.№ 5. Osobní foto. Obr.14.
- box 1, part 1, folder 1, doc.№ 3. Osobní foto. Obr.15.
- box 1, part 2, folder 1, doc.№ 1. Osobní foto. Obr.16.

National Archives and Records Service, Washington.

Passenger lists of vessels arriving at New York, 1820-1897 [microform]: December 20, 1850 - February 22, 1851 -

<<https://archive.org/details/passengerlistsoo0095unix/page/n719/mode/2up>> Obr.17.

Evangelische Kirche Neubukow, Mecklenburg-Schwerin.

Deutschland, ausgewählte evangelische Kirchenbücher 1500-1971 [database on-line],
Filmnummer 69378. Lehi, UT, USA: Ancestry.com Operations, Inc., 2016. Obr.13.

B) Fotografie

Dr. Heinrich Schliemann, the explorer of Troy and Mycenae. Photo by © CORBIS/Corbis
via Getty Images, 1990, Corbis Historical, object name: bk003437.jpg [28.12.2021] -

<<https://www.gettyimages.com/detail/news-photo/text-and-diagram-dr-heinrich-schliemann-trojan-explorer-of-news-photo/615224960>> Obr.11.

Dr. Heinrich Schliemann's Discoveries at Troy. Photo by © CORBIS/Corbis via Getty Images, 1990, Corbis Historical, object name: bk005705.jpg [28.12.2021] -

<<https://www.gettyimages.com/detail/news-photo/dr-heinrich-schliemanns-discoveries-at-troy-news-photo/615227446>> Obr.26.

Syrie. Dans le village de Ghazir (Liban) (11 h) / [photogr.] S[alles], André (1860-1929), 1893 [13.02.2022] -

<<https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/btv1b531992273.r=La%20Syrie%20Le%20Liban%2019?rk=343349;2>> Obr.7.

Library of Congress. Control Number: 2004671967. Reproduction Number: LC-DIG-ppmsca-04467 (digital file from original). The holy caravan in the Şem. Caravan on its way to Mecca for the Hajj, after leaving Damascus. Soldiers and dignitaries with camel carrying the palanquin (Mahmal), the emblem of the Ottoman sultan. [between 1860 and 1900] Possibly taken by Tancred R. Dumas. [13.02.2022] -

<<https://www.loc.gov/resource/ppmsca.04467/>> Obr.8.

Madame Sophie Schliemann, 1877. Madame Schliemann wearing jewellery excavated by her husband Heinrich at Troy (in modern Turkey) in 1876. German archaeologist Heinrich Schliemann (1822-1890) believed that this jewellery had belonged to Helen of Troy. From The Graphic, (London, 1877). Photo by Oxford Science Archive/Print Collector/Getty Images, Hulton Archive, barcode: 460001630, object name: 1158920 [28.12.2021] -

<<https://www.gettyimages.com/detail/news-photo/madame-sophie-schliemann-1877-madame-schliemann-wearing-news-photo/463923341>> Obr.10.

Treasure Of Priam. 1874: Treasures discovered by Heinrich Schliemann at Hisarlik and wrongly identified as belonging to Priam King of Troy. They actually came from an earlier, pre-Homeric site. Original Publication: Illustrated London News - pub 1874. Photo by Rischgitz/Getty Images, Hulton Archive, barcode: HL1524 [28.12.2021] -

<<https://www.gettyimages.com/detail/news-photo/treasures-discovered-by-heinrich-schliemann-at-hisarlik-and-news-photo/3320479>> Obr.27.

Victoria and Albert Museum, London, HART, Ludovico Wolfgang. Two men. Syria, 19th century [13.02.2022] -

<http://media.vam.ac.uk/collections/img/2014/HF/2014HF6583_2500.jpg> Obr.6.

C) Reprodukce

Ancient archaeological artefacts, greek: 1) Column capital from the Artemision in Ephesus; 2-5) Vases from Cyprus, 6) Barber figurine (Terracotta) from Tanagra; 7+9) Death masks made of gold (Agamemnon) from Mycenae; 8) Gold plate with insect illustration (gold bee disk) from Mycenae; 10) Female figure (Terracotta) from Tanagra; 11) Relief of a column in Ephesus; 12) Vases shards (armored warrior); 13) Metope (Helios) from Hisarlik (Athena-Temple, Troy). Wood engraving, published in 1880. [28.12.2021] - <<https://www.gettyimages.com/detail/illustration/ancient-archaeological-artefacts-published-royalty-free-illustration/480515420>> Obr.24.

Artefacts excavated at Troy, 1880s. BILDAGENTUR-ONLINE / TH FOTO / SCIENCE PHOTO LIBRARY. 19th-century artwork of storage and drinking vessels, and other objects excavated at Troy by the German archaeologist Heinrich Schliemann (1822-1890). Troy is famous as the site of a legendary war described by the Ancient Greek poet Homer in his work the Iliad. It was in 1871 that Schliemann discovered ruins at Hisarlik, in Turkey, that he attributed to Homeric Troy, though it is now thought that he discovered the remains of an earlier Troy. Schliemann's four excavations at Troy all date to the period from 1871 to 1890. This woodcut dates from around 1880. [28.12.2021] - <<https://www.sciencephoto.com/media/461586/view>> Obr.25.

Dr. Heinrich Schliemann. Portrait of Dr. Heinrich Schliemann (1822-1890) German businessman and a pioneer of field archaeology. Dated 1880. Photo by: Photo12/Universal Images Group via Getty Images, object name: 960_05_arp18a28_131.jpg [28.12.2021] - <<https://www.gettyimages.com/detail/news-photo/portrait-of-dr-heinrich-schliemann-german-businessman-and-a-news-photo/1140115127>> Obr.9.

Heinrich Schliemann lecturing in London, 1877. OXFORD SCIENCE ARCHIVE / HERITAGE IMAGES / SCIENCE PHOTO LIBRARY. German archaeologist Schliemann (1822-1890), lecturing on his excavations at Mycenae in Greece during 1876 to the Society of Antiquaries in their rooms at Burlington House, London. Schliemann pioneered Greek prehistoric archaeology and, in addition to his excavations at Mycenae and a number of other sites, he excavated the traditional site of Troy four times between 1871 and 1890. From The Illustrated London News. (London, 31 March 1877). [28.12.2021] - <<https://www.sciencephoto.com/media/998439/view>> Obr.12.

Library of Congress. U.S. mail steamship Atlantic. Lith. By N. Currier, 1850.
Reproduction number: LC-USZ62-537 [15.10.2021] -
<<http://loc.gov/pictures/resource/cph.3a04465/>> Obr.29.

Priam's Treasure, a cache of gold and other artefacts discovered by classical archaeologist Heinrich Schliemann (1822-1890) a German pioneer in the field of archaeology. Photo by: Universal History Archive/Universal Images Group via Getty Images, Universal Images Group Editorial, object name: 917_05_WHA_076_0408 [28.12.2021] -
<<https://www.gettyimages.com/detail/news-photo/priams-treasure-a-cache-of-gold-and-other-artefacts-news-photo/629588109>> Obr.28.

D) Ostatní

Center for Bibliographical Studies and Research (CBSR): University of California, Riverside. *DailyAltaCalifornia*, Volume 1, Number 126, 25 May 1850. [7.09.2021] -
<<https://cdnc.ucr.edu/?a=d&d=DAC18500525.2.5&e=-----en--20--1--txt-txIN-----1%2f>>
Obr.18.

CLARKE, Edward Daniel. *Travels in various countries of Europe Asia and Africa. Part the First Russia Tartary and Turkey... Part the Second Greece Egypt and the Holy Land...*, vol I., London, R. Watts for Cadell and Davies, MDCCCXXIV [=1824]. [20.3.2022] -
<<https://eng.travelogues.gr/item.php?view=47174>> Obr.30.

Jerrer, Dr. Georg Ludwig. *Die Weltgeschichte für Kinder.* (d.i. Johann Heinrich Meynier) Nürnberg: 1828 [28.12.2021] -
<<https://ijbib.wordpress.com/2018/01/15/geschichte-um-ein-buch-i/>> Obr.31.,32.